

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ITALIJE O OLAKŠANJU PRIMENE EVROPSKE KONVENCIJE O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA OD 20. APRILA 1959. GODINE

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Republike Srbije i Republike Italije o olakšanju primene Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine, potpisan u Beogradu 9. februara 2017. godine, u originalu na srpskom, italijanskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM
IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ITALIJE O
OLAKŠANJU PRIMENE EVROPSKE KONVENCIJE O
MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM
STVARIMA OD 20. APRILA 1959. GODINE

Republika Srbija i Republika Italija, (u daljem tekstu: strane ugovornice);

u cilju poboljšanja saradnje između dve države u oblasti pružanja međusobne pravne pomoći u krivičnim stvarima, uključujući i posebne oblike pravne pomoći;

ističući da ovaj sporazum ima za cilj da dopuni odredbe i olakša primenu Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine, koja ostaje na snazi za sva pitanja koja nisu regulisana ovim sporazumom;

dogovorile su se sledeće:

Član 1.

PREDMET

1. Strane ugovornice pružaju jedna drugoj, u skladu sa odredbama Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine (u daljem tekstu: Evropska konvencija) i ovog sporazuma, najširu moguću pravnu pomoć u krivičnim stvarima.

2. Takva pomoć obuhvata, naročito:

- a) pronalaženje i identifikaciju lica;
- b) uručenje i dostavljanje pismena i dokumenata u vezi sa krivičnim postupkom;
- v) pozivanje svedoka, oštećenih, lica koja su podvrgnuta krivičnom gonjenju i veštaka da se dobrovoljno pojave pred nadležnim organima države molilje;
- g) pribavljanje i dostavljanje pismena, dokumenata i dokaznog materijala;
- d) pribavljanje i dostavljanje mišljenja veštaka;
- đ) svedočenje ili uzimanje izjava od lica;
- e) ispitivanje okrivljenih;
- ž) privremenu predaju lica lišenih slobode kako bi mogla da svedoče, budu ispitana ili učestvuju u drugim procesnim radnjama;
- z) vršenje provere lica, stvari i lokacija;
- i) sprovođenje pretresa, zamrzavanja imovine i zaplene;
- j) konfiskacija imovine stečene kriminalom i svih predmeta u vezi sa krivičnim delom;
- k) obaveštavanje o ishodu krivičnog postupka i dostavljanje krivičnih presuda i podataka iz sudske / kaznene evidencije;
- l) razmena podataka u vezi sa zakonodavstvom;
- lj) bilo koji drugi oblik pravne pomoći koji nije u suprotnosti sa zakonodavstvom zamoljene države.

Član 2.

IZVRŠENJE ZAHTEVA ZA PRUŽANJE PRAVNE POMOĆI I
ODLAGANJE IZVRŠENJA

1. Kada zamoljena strana primi zahtev za pružanje pravne pomoći, ona će postupiti u skladu sa procedurama koje je navela strana molilja, pod uslovom da te procedure nisu u suprotnosti sa osnovnim načelima njenog nacionalnog zakonodavstva, i izvršiti zahtev u najkraćem mogućem roku, uzimajući u obzir sve uslove koje navede strana molilja.

2. U slučaju da se zahtev za pružanje pravne pomoći ne može izvršiti, u skladu sa procedurama ili uslovima koje je navela strana molilja, organ zamoljene strane će bez odlaganja o tome obavestiti organ strane molilje i navesti uslove pod kojima se taj zahtev može izvršiti. U tom slučaju, organi navedeni u članu 15. stavu 1. Evropske konvencije se međusobno konsultuju i, u slučaju da država molilja prihvati uslovno pružanje pomoći, zahtev se izvršava na dogovoreni način.

3. Zamoljena strana može odložiti izvršenje pružanja pravne pomoći ukoliko bi navedeno izvršenje ometalo krivični postupak koji je u toku u toj državi, o čemu će blagovremeno obavestiti državu molilju.

Član 3.

DOSTAVLJANJE ZAHTEVA ZA PRUŽANJE PRAVNE POMOĆI

1. Pravosudni organ strane molilje može uputiti zahtev za pravnu pomoć direktno pravosudnom organu zamoljene države, a odgovor se može dostaviti na isti način.

2. Primerak zahteva za pravnu pomoć iz stava 1., dostavlja se organima navedenim u članu 15. stavu 1. Evropske konvencije.

Član 4.

SASLUŠANJE PUTEM VIDEO KONFERENCIJE

1. U slučaju da se lice nalazi na teritoriji zamoljene strane i da mora biti saslušano u svojstvu svedoka ili veštaka od strane nadležnih organa strane molilje, strana molilja može zatražiti da se saslušanje obavi putem video konferencije, u skladu sa odredbama ovog člana, ako se pokaže da nije moguće ili ne bi bilo poželjno da se lice dobrovoljno pojavi na njenoj teritoriji.

2. Saslušanje putem video konferencije može se takođe zatražiti radi saslušanja lica protiv kojeg je pokrenuta istraga ili koje se krivično goni, ukoliko je ono saglasano sa tim i ako navedeno nije u suprotnosti sa nacionalnim zakonodavstvom strana ugovornica. U tom slučaju, braniocu lica koje se saslušava, dozvoljava se prisustvo na mestu na kome se navedeno lice nalazi ili pred pravosudnim organom strane molilje, i omogućava mu se poverljiva komunikacija na daljinu sa navedenim licem.

3. Saslušanje putem video konferencije obavlja se u svim slučajevima u kojima je lice, čije se saslušanje ili ispitivanje traži, lišeno slobode na teritoriji zamoljene države.

4. Zamoljena strana odobriće da se saslušanje lica obavi putem video konferencije, ako to nije u suprotnosti sa osnovnim načelima njenog zakonodavstva i pod uslovom da raspolaže tehničkim sredstvima za takvu vrstu saslušanja.

5. Zahtevi za saslušanje putem video konferencije sadrže, pored predviđenog članom 14. Evropske konvencije, i razloge zbog čega nije moguće ili ne bi bilo poželjno lično prisustvo lica koje nije lišeno slobode, a koje treba da bude

saslušano ili ispitano, u državi molilji. Takođe, zahtev treba da sadrži naziv nadležnog organa i lica koje će uzimati izjavu.

6. Nadležni organ zamoljene države poziva lice na saslušanje u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

7. U vezi sa saslušanjem putem video konferencije, primenjuju se sledeće odredbe:

- a) nadležni organi obe strane prisutni su tokom saslušanja, ako je potrebno uz prisustvo prevodioca. Nadležni organ zamoljene strane vrši identifikaciju lica koje se saslušava i obezbeđuje da se ova radnja vrši u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom. Kada je nadležni organ zamoljene strane mišljenja da se tokom saslušanja ne postupa u skladu sa osnovnim načelima domaćeg zakonodavstva, bez odlaganja preduzima neophodne mere kako bi navedena radnja bila obavljena u skladu sa navedenim načelima;
- b) nadležni organi obe strane se međusobno dogovaraju, ukoliko je potrebno, o merama zaštite lica koje se poziva na saslušanje;
- v) na zahtev strane molilje ili lica koje se poziva na saslušanje, zamoljena strana obezbeđuje tom licu, ukoliko je potrebno, pomoć prevodioca;
- g) lice koje se poziva radi davanja izjave može odbiti da to učini kada zakon zamoljene strane ili strane molilje to predviđa.

8. Osim u slučaju iz stava 7(b) ovog člana, nadležni organ zamoljene strane sačinjava, na kraju saslušanja, zvanični zapisnik u kojem se navodi datum i mesto saslušanja, sadržaj saslušanja, podaci o identitetu saslušanog lica, podaci o identitetu i funkciji svih drugih prisutnih lica koja su uzela učešće u saslušanju kao i tehničkim uslovima pod kojima je obavljeno saslušanje. Nadležni organ zamoljene strane odmah dostavlja original pomenutog zapisnika nadležnom organu strane molilje, posredstvom njihovih nacionalnih organa navedenih u članu 15. stavu 1. Evropske konvencije.

9. Nastale troškove saslušalja putem video konferencije nadoknađuje strana molilja, izuzev u slučaju da se zamoljena strana delimično ili u celosti odrekne nadoknade troškova.

10. Zamoljena strana može da odobri upotrebu tehnologija za obavljanje video konferencije i u druge svrhe, pored navedenih u stavu 1. i 2. ovog člana, uključujući i radi vršenja prepoznavanja lica i predmeta kao i suočenja.

Član 5.

IDENTIFIKACIJA BANKARSKIH RAČUNA I DRUGIH FINANSIJSKIH PODATAKA

1. Na zahtev strane molilje, zamoljena strana odmah utvđuje da li je identifikovano fizičko ili pravno lice koje je predmet krivičnog gonjenja vlasnik jednog ili više računa u bilo kojoj banci, ili drugoj kreditnoj ili finansijskoj instituciji koja se nalazi na njenoj teritoriji i dostavlja strani molilji relevantne informacije, uključujući informacije koje se tiču identiteta ovlašćenih lica da koriste te račune, njihovoj lokaciji i svim transakcijama po navedenim računima.

2. Zamoljena strana odmah obaveštava stranu molilju o ishodu svojih provera.

3. Pružanje pomoći shodno ovom članu se ne može odbiti iz razloga bankarske tajne.

Član 6.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ovaj sporazum stupa na snagu danom prijema poslednjeg obaveštenja kojim se stane ugovornice diplomatskim putem međusobno obaveštavaju da su završeni unutrašnji pravni postupci potrebni za stupanje na snagu ovog sporazuma.

2. Ovaj sporazum može biti dopunjen u bilo kom trenutku putem pisanog sporazuma između strana ugovornica. Svaka dopuna stupa na snagu u skladu sa postupkom iz stava 1. ovog člana i postaje sastavni deo ovog sporazuma.

3. Ovaj sporazum se zaključuje na neodređeni vremenski period. Svaka strana ugovornica može otkazati ovaj sporazum u bilo kom trenutku pisanim obaveštenjem o otkazu upućenom drugoj strani diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu sto osamdeset dana od dana upućivanja navedenog obaveštenja i ne utiče na postupke započete pre navedenog otkazivanja.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, dole potpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih Vlada, potpisali su ovaj Sporazum.

Sačinjeno u Beogradu, dana 9. februara 2017. godine, u dva originalna primerka svaki na srpskom, italijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni. U slučaju razlike u tumačenju merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU ITALIJU

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Republike Italije o olakšanju primene Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore, kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Sporazuma

Republika Italija još uvek nije ratifikovala Drugi dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima kojim su regulisani određeni vidovi pravne pomoći od velikog značaja za pravnu saradnju u krivičnoj materiji i borbu protiv kriminala.

Potvrđivanjem ovog sporazuma stvoriće se uslovi za efikasniju i uspešniju saradnju između dve države u oblasti pravne pomoći u krivičnim stvarima.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije, već će se zakon izvršavati iz sredstava koja se redovno obezbeđuju za rad organa koji će zakon izvršavati. Naime, sredstva su obezbeđena Zakonom o budžetu Republike Srbije za 2018. godinu u okviru Razdela broj 23 – Ministarstvo pravde, Program 1602 – Uređenje i upravljanje u sistemu pravosuđa, funkcija 360 – javni red i bezbednost neklasifikovani na drugom mestu, Projekat 0010 – Administracija i upravljanje, Ekonomska klasifikacija 422 – troškovi putovanja. Narednih godina sredstva za izvršavanje ovog zakona će biti planirana u okviru limita utvrđenih od strane Ministarstva finansija u postupku donošenja Zakona o budžetu Republike Srbije.